

Målnummer: 3267-06 **Avdelning:** 2

Avgörandedatum: 2010-02-17

Rubrik: Ett annonsavbrott i en TV-sänd långfilm har ansetts innebära att programmets integritet och värde har kränkts.

Lagrum:

- 7 kap. 7 § och 7 a § radio- och TV-lagen (1996:844)
- Artikel 11.1 och artikel 11.3 i rådets direktiv 89/552/EEG

Rättsfall:

REFERAT

TV4 AB (TV4) sände den 12 september 2004 filmen "Påtaglig fara". En anmälare ansåg att TV4 hade brutit mot 7 kap. 7 § radio- och TV-lagen (1996:844), RTL, då det första avbrottet i filmen inte var placerat då filmen växlade tempo, bytte scen, bytte miljö eller antog en annan sinnesstämning. - Granskningsnämnden för radio och TV anförde i beslut den 1 juni 2005 bl.a. följande. Filmen handlar om CIA-agenten Jack Ryan som när hans chef blir sjuk får ta över dennes roll. Hans första uppdrag blir att utreda mordet på en av presidentens vänner med familj. I filmen förekommer sammanlagt tre avbrott. Vid det första avbrottet har Jack Ryan och ytterligare en person, Dan, lämnat över en diskett samt en mängd information om den döde till en dataexpert som skall försöka få fram ett lösenord som ger tillgång till vad som finns på disketten. Dataexperten försöker med ett antal olika förslag på lösenord. Jack Ryan och Dan börjar gå därifrån då de tror att det kommer att ta ett tag att få fram det korrekta lösenordet. Dataexperten kommer på det rätta lösenordet och Jack Ryan och Dan vänder tillbaka. Filmen avbryts bl.a. för Nyheterna och vädret, annonser samt trailrar. Filmen återupptas vid scenen där Jack Ryan och Dan är på väg att gå ifrån dataexperten. - Det rör sig inte om någon scenförändring eller markant avvikelse i handlingen. Tvärtom har dramatiken stegrats när avbrottet görs. Granskningsnämnden anser att detta avbrott strider mot bestämmelserna i RTL.

Granskningsnämnden ansökte den 7 juni 2005 hos länsrätten att TV4 skulle åläggas att betala en särskild avgift enligt 10 kap. 5 § och 12 kap. 4 § RTL om 50 000 kr. Som skäl för ansökan anfördes bl.a. följande. TV4 har åsidosatt grunderna i 7 kap. 7 § RTL om annonsavbrott genom placeringen av det första avbrottet. Programföretaget måste noggrant välja tillfällen för annonsavbrott i filmer som har ett rikt händelseförlopp. Granskningsnämnden vill understryka att det förhållandet att avbrottet kan ha skett i enlighet med sedvänjan i det land där filmen har producerats inte har någon relevans i detta fall eftersom avbrott i program som sänds av TV4 skall följa svensk lag. TV4 kan inte genom ett avtal med rättighetsinnehavaren fritt disponera över bestämmelserna om annonsavbrott i RTL. - - - Med beaktande av de omständigheter som ligger till grund för ansökan har nämnden uppskattat avgiftens storlek till ett skäligt belopp, 50 000 kr.

TV4 bestred bifall till ansökan och anförde i huvudsak följande. I första hand yrkas att ansökan avslås och i andra hand att avgiften fastställs till ett belopp som är väsentligt lägre än det Granskningsnämnden ansökt om. Granskningsnämnden anser att dramatiken stegras när avbrottet görs. TV4 delar inte denna uppfattning. Tittarna får ta del av den väsentliga informationen före avbrottet, dvs. att man lyckats lista ut det korrekta lösenordet och därmed kommer åt innehållet. Granskningsnämnden menar vidare att avbrottet är

olämpligt placerat eftersom uppgifterna som framkommer är viktiga för filmens fortsatta handling. I en film av detta slag återstår fram till dess upplösning information som är väsentlig för den fortsatta handlingen. En konsekvens av Granskningsnämndens resonemang är att det skulle vara olämpligt att infoga reklamavbrott i denna sorts filmer. När det gäller frågan om filmens integritet och värde har kränkts på grund av avbrottet, har rättighetsinnehavaren Paramount i licensavtalet med TV4 upplåtit en rätt för TV4 att göra reklamavbrott i filmen. I den aktuella filmens hemland USA sändes den med upp till åtta reklamavbrott per timme. Det skall finnas en balans mellan rättighetsinnehavarens och tittarnas intressen. Syftet med reklamavbrottsreglerna är för tittarnas del att ge ett skydd mot alltför mycket reklam. Det är således en begränsning av mängden reklam som eftersträvas. De nya reglerna skall skydda publiken från onödigt långa reklamavbrott (prop. 2001/02:82 s. 12). Förarbetena talar inte för en tolkning som ger tittaren bättre rätt än rättighetsinnehavaren vad gäller inplaceringen av avbrott. Vidare ankommer det i första hand på programföretagen att avgöra var i ett program det är lämpligt att placera ett annonsavbrott. Det aktuella avbrottet har placerats på ett lämpligt ställe både med hänsyn till tittarna och med hänsyn till rättighetsinnehavarna.

Länsrätten i Stockholms län (2005-12-06, nämndemännen Buhre och Almqvist) yttrade: Enligt 7 kap. 7 § RTL skall annonser i TV-sändning sändas mellan programmen. Under förutsättning att villkoren i 7 a § uppfylls får annonser dock avbryta ett program om det sker på sådant sätt att - med hänsyn till naturliga pauser samt programmets sändningslängd och karaktär - varken programmets integritet och värde eller rättighetshavarnas rättigheter kränks. - Vid tillämpningen av första stycket samt 7 a och 7 b §§ skall ett program som inte består av annat än, utom angivande av namn eller källa, ett enkelt meddelande om tid, väderlek, nyheter eller dylikt, inte betraktas som ett särskilt program. - I 7 kap. 7 a § RTL stadgas bl.a. att i spelfilmer och filmer som är gjorda för TV - utom TV-serier, lätta underhållningsprogram och dokumentärprogram - får annonser sändas om den programlagda sändningstiden överstiger 45 minuter. Annonser får sändas en gång för varje hel period om 45 minuter. Om den programlagda sändningstiden är minst 20 minuter längre än två eller flera fullständiga perioder om 45 minuter får annonser sändas ytterligare en gång. - Av 10 kap. 5 § första stycket 3 RTL följer att den som åsidosätter bestämmelserna om annonser i 7 kap. 1 och 5-7 b §§ får åläggas att betala en särskild avgift. Av paragrafens andra stycke följer att vid prövning av frågan om avgift skall påföras skall rätten särskilt beakta överträdelsens art, varaktighet och omfattning. Enligt paragrafens tredje stycke tillfaller avgiften staten. - Av 10 kap. 6 § första stycket RTL följer att den särskilda avgiften fastställs till lägst fem tusen kr och högst fem miljoner kr. Avgiften bör dock inte överstiga tio procent av den sändandes årsomsättning under det föregående räkenskapsåret. Av paragrafens andra stycke följer att när avgiftens storlek fastställs skall särskilt beaktas de omständigheter som legat till grund för prövning av frågan om avgift skall påföras samt de intäkter som den sändande kan beräknas ha fått med anledning av överträdelsen. - I förarbetena (prop. 2001/02:82 s. 13 ff.) anges att en allmän förutsättning för att annonser skall få avbryta program är att avbrotten sker på sådant sätt att - med hänsyn till naturliga pauser och programmets sändningslängd och karaktär - varken programmets integritet och värde eller rättighetshavarnas rättigheter kränks. Med de föreslagna reglerna undviks onödigt långa avbrott samtidigt som det skall tas hänsyn till var i programmen det är lämpligt att bryta för annonser. Det ankommer i första hand på programföretagen att avgöra var i programmen det är lämpligt att placera avbrotten. I sista hand blir det Granskningsnämnden som får pröva om reglerna har överträtts. Bestämmelsen i 7 kap. 7 § RTL innebär bl.a. att annonserna bör sättas in där det även utan avbrott för annonser skulle ha skett ett avbrott i programmets kontinuitet. I dramer kan detta exempelvis ske vid scenförändringar eller markanta avvikelser i handlingen. - Länsrätten gör följande bedömning. - TV4 har anfört att det aktuella avbrottet har placerats på ett lämpligt ställe med hänsyn till tittarna och rättighetsinnehavarna. Tittarna får ta del av den väsentliga

informationen före avbrottet. TV4 har vidare anfört att förarbetena inte syftar till att ge tittaren bättre rätt än rättighetsinnehavaren vad gäller inplaceringen av avbrottet och att det i första hand är programföretaget som skall avgöra placeringen av annonsavbrott. Enligt förarbetena bör annonserna sättas in där det även utan avbrott för annonser skulle ha skett ett avbrott i programmets kontinuitet och i dramer kan detta exempelvis ske vid scenförändringar eller markanta avvikelser i handlingen. - Bedömningen av om ett programs integritet och värde har kränkts blir lätt subjektiv. Det är en smaksak att bedöma om ett annonsavbrott har skett vid ett olämpligt tillfälle. Bestämmelsen i 7 kap. 7 § RTL är enligt länsrättens mening inte tillräckligt klar för att en särskild avgift skall kunna dömas ut i förevarande fall. I målet skall även tillmätas betydelse att rättighetsinnehavarna har gett sitt tillstånd till annonsavbrott i filmen. Med hänsyn till detta bedömer länsrätten att filmens integritet och värde inte har kränkts i strid med 7 kap. 7 § RTL. Förutsättningar att ta ut en särskild avgift föreligger därför inte. Ansökan skall således avslås. - Länsrätten avslår Granskningsnämndens för radio och TV ansökan.

Ordföranden Andersson och nämndemannen Nyholm var skiljaktiga och anförde. Enligt förarbetena bör annonserna sättas in där det även utan avbrott för annonser skulle ha skett ett avbrott i programmets kontinuitet och i dramer kan detta exempelvis ske vid scenförändringar eller markanta avvikelser i handlingen. Det aktuella annonsavbrottet i filmen har skett mitt i en spännande scen. Vi anser, i likhet med Granskningsnämnden, att annonsavbrottet inte placerats där det naturligen skulle ha skett ett avbrott i programmet. Med hänsyn till att reglerna syftar till att få programföretagen att ta hänsyn till var i programmen det är lämpligt att bryta för annonser, anser vi att filmens integritet och värde har kränkts i strid med 7 kap. 7 § RTL. Det saknas därmed anledning att pröva om rättighetshavarna har kränkts. - Vid prövningen av frågan om avgift skall påföras skall särskilt beaktas överträdelsens art, varaktighet och omfattning. I förarbetena till RTL framgår bl.a. följande. Bland de omständigheter som skall beaktas vid bedömningen av om avgift skall utgå hör överträdelsens art, varaktighet och omfattning. Med uttrycket "överträdelsens art" avses att hänsyn skall tas till både det slag av överträdelse som är föremål för bedömning och till det mått av uppsåt, nonchalans eller systematiskt handlande som ligger bakom överträdelsen. Överträdelser som har tydlig karaktär av nonchalans inför klara regler bör ofta mötas med en avgiftssanktion. Är däremot varken bestämmelsen som sådan eller Granskningsnämndens praxis tillräckligt klar eller väletablerad bör motsatsen gälla, dvs. någon avgift bör då inte dömas ut. Vid bedömningen skall hänsyn även tas till hur länge en överträdelse har pågått och till förfarandets omfattning och spridning bland allmänheten. Ju större del av allmänheten som nås av sändningarna desto allvarigare bör överträdelsen anses vara (prop. 1995/96:160 s. 136 samt 189 f.). Regeringen föreslår att ansvaret bör vara strikt. Även den som av misstag brutit mot lagens bestämmelser om annonser m.m. bör alltså i princip kunna drabbas av en avgift (a.a. s. 138). - Avseende storleken på den särskilda avgiften har Granskningsnämnden anfört att det är första gången som TV4 fällt för ett felaktigt placerat annonsavbrott i en långfilm. Granskningsnämnden har dock i flera ärenden tidigare prövat frågan om annonsavbrott i långfilm. Vi anser därför att Granskningsnämndens praxis får anses tillräckligt klar för att en särskild avgift skall kunna påföras. Mot bakgrund av ovanstående och att TV4 får anses insatt i Granskningsnämndens praxis avseende den aktuella bestämmelsen i 7 kap. 7 § RTL, bedömer vi att den särskilda avgiften skäligen skall bestämmas till ett belopp om 50 000 kr. Granskningsnämndens ansökan skall således enligt vår mening bifallas.

Granskningsnämnden överklagade länsrättens dom och yrkade att kammarrätten med ändring av domen skulle bifalla nämndens ansökan om att TV4 skulle åläggas att betala en särskild avgift om 50 000 kr. Granskningsnämnden anförde bl.a. följande. Förändringarna i reglerna i RTL om hur annonser får sättas in i TV-sändningar trädde i kraft den 1 april 2002. I förarbetena till lagändringen anfördes att med de föreslagna reglerna undviks onödigt långa avbrott samtidigt som det skall tas hänsyn till var i programmet

det är lämpligt att avbryta för annonser. En generell definition av i vilka situationer annonsavbrotten skulle kunna vara kränkande var, enligt regeringens mening, svår att göra, bl.a. mot bakgrund av att de program som sänds är av mycket olika karaktär. I författningskommentaren till bestämmelsen anfördes dock att annonserna bör sättas in där det även utan avbrott för annonser skulle ha skett ett avbrott i programmets kontinuitet. I dramer kan detta exempelvis ske vid scenförändringar eller markanta avvikelser i handlingen. Den språkliga utformningen av lagtexten, lagens syfte att minska de störningar som reklamavbrott innebär för publiken och uttalandena i författningskommentaren om var annonserna bör placeras ger inte något utrymme för länsrättens uppfattning att det är en subjektiv bedömning och en smaksak var annonsavbrotten skall placeras. Tvärtom har lagstiftaren gett tydliga hänvisningar till hur annonsavbrott skall placeras då de avbryter program. Bestämmelsen i 7 kap. 7 § RTL är tillräckligt klar för att den som överträtt bestämmelsen skall kunna åläggas en särskild avgift. I filmen Påtaglig fara hade dramatiken stegrats när avbrottet skedde. Avbrottet var därmed placerat på ett sådant sätt som uppenbart står i strid med lagtexten i 7 kap. 7 § RTL, dvs. att ett avbrott skall placeras med hänsyn till naturliga pauser i programmet, och uttalanden i förarbetena att ett avbrott skall placeras där det sker ett avbrott i programmets kontinuitet. Det är också viktigt att påpeka att TV4 inte varit förhindrat att placera avbrottet på något annat, betydligt lämpligare ställe. Länsrätten har också tillmätt det förhållandet att rättighetshavarna har gett sitt medgivande till annonsavbrott betydelse. Syftet med de ändringar som infördes om reklamavbrott i program var att minska de störningar för publiken som annonsavbrott innebär. Den omständigheten att en rättighetsinnehavare ger sitt medgivande till annonsavbrott betyder endast att programföretaget försäkrat sig om att avbrottet inte kränker rättighetshavarnas rättigheter. En bedömning måste ändå göras om avbrottet kränker en films integritet och värde ur TV-publikens perspektiv. Lagen ger därmed TV-publiken ett vidare skydd än rättighetshavarna mot avbrott i program. Ett annat synsätt, dvs. det synsätt som länsrätten anlagt, skulle innebära att programföretagen och rättighetshavarna gemensamt, till nackdel för TV-publiken kunde avtala bort bestämmelsen i 7 kap. 7 § RTL. Bestämmelsen skulle då inte fullgöra det syfte lagstiftaren avsett. TV4 borde ha insett att det första annonsavbrottet som skedde i långfilmen Påtaglig fara, mitt i en mycket spännande scen, strider mot 7 kap. 7 § RTL. Att placera ett annonsavbrott på det ställe som skett tyder på en ovilja från TV4 att följa reglerna om inplacering av annonser. En sådan överträdelse av reglerna som skett i detta fall måste få till följd att en särskild avgift döms ut för att respekten för bestämmelsen skall kunna upprätthållas.

TV4 bestred bifall till överklagandet.

Kammarrätten i Stockholm (2006-04-26, Hallberg, Sjöberg, Eriksson, referent), som den 28 mars 2006 hållit muntlig förhandling i målet, yttrade: Enligt förarbetena till 7 kap. 7 § RTL bör annonserna sättas in där det även utan avbrott för annonser skulle ha skett ett avbrott i programmets kontinuitet och i dramer kan detta exempelvis ske vid scenförändringar eller markanta avvikelser i handlingen (prop. 2001/02:82 s. 15). Det aktuella annonsavbrottet i filmen har skett mitt i en scen där det inte förekommit någon markant avvikelse i handlingen. Kammarrätten anser, i likhet med Granskningsnämnden, att annonsavbrottet inte placerats där det naturligen skulle ha skett ett avbrott i programmet. Med hänsyn till att reglerna syftar till att få programföretagen att ta hänsyn till var i programmen det är lämpligt att bryta för annonser anser kammarrätten att filmens integritet och värde har kränkts i strid med 7 kap. 7 § RTL. - Vid prövningen av frågan om avgift skall påföras skall särskilt beaktas överträdelsens art, varaktighet och omfattning. Av förarbetena till RTL framgår bl.a. följande. Bland de omständigheter som skall beaktas vid bedömningen av om avgift skall utgå ingår överträdelsens art, varaktighet och omfattning. Med uttrycket "överträdelsens art" avses att hänsyn skall tas till både det slag av överträdelse som är föremål för bedömning och till det mått av uppsåt, nonchalans eller systematiskt handlande som ligger bakom överträdelsen. Överträdelser som har tydlig karaktär av

nonchalans inför klara regler bör ofta mötas med en avgiftssanktion. Är däremot varken bestämmelsen som sådan eller Granskningsnämndens praxis tillräckligt klar eller väletablerad bör motsatsen gälla, dvs. någon avgift bör då inte dömas ut. Vid bedömningen skall hänsyn även tas till hur länge en överträdelse har pågått och till förfarandets omfattning och spridning bland allmänheten. Ju större del av allmänheten som nås av sändningarna desto allvarligare bör överträdelsen anses vara (prop. 1995/96:160 s. 136 och s. 189 f.). - Beträffande frågan om TV4 skall påföras särskild avgift måste beaktas att det är första gången ett programföretag fällts för ett felaktigt placerat annonsavbrott i en spelfilm. Granskningsnämnden har dock tidigare i flera ärenden prövat frågan om placering av annonsavbrott i spelfilm. Även om placeringen i dessa fall ansetts godtagbar har Granskningsnämnden därvid gjort uttalanden om bestämmelsens innebörd, vilka ligger i linje med vad som sägs i förarbetena. - Kammarrätten anser att innebörden av 7 kap. 7 § RTL mot bakgrund av förarbetsuttalandena är tillräckligt klar för att särskild avgift skall kunna påföras i förevarande fall. Avseende den särskilda avgiftens storlek finner kammarrätten att denna skall bestämmas till 25 000 kr. Granskningsnämndens ansökan skall således med ändring av länsrättens dom delvis bifallas i enlighet härmed. - Kammarrätten bifaller, med ändring av länsrättens dom, Granskningsnämndens ansökan delvis och ålägger TV4 AB att betala särskild avgift om 25 000 kr.

TV4 överklagade kammarrättens dom och yrkade att Regeringsrätten skulle undanröja domen. Därvid anfördes bl.a. följande. De annonsavbrott som har förekommit har placerats i enlighet med 7 kap. 7 § första stycket RTL och har således inte inneburit en kränkning av programmets integritet och värde eller av rättighetshavarnas rättigheter. I förarbetena anges att annonsavbrott exempelvis kan ske vid scenförändringar eller markanta avvikelser i handlingen. Det är således fråga om exempel och annonsavbrott kan placeras på andra ställen utan att det görs i strid med RTL. I filmen fanns andra ställen där annonserna kunde ha placerats, men det är en missuppfattning att det fanns mer lämpliga ställen att placera dem. Inköpta filmer levereras ofta med färdiga markeringar för var annonsavbrotten ska placeras. Många gånger föregås dessa avbrott av en s.k. cliffhanger, dvs. avbrottet sker då något dramatiskt är på väg att ske. Detta är ett vedertaget sätt att avbryta drama- och underhållningsprogram och TV-publiken är van vid dessa typer av avbrott. Majoriteten av de TV-kanaler som den svenska TV-publiken kan ta del av sänder från territorier där cliffhangers accepteras. Denna typ av dramaturgi används vidare av TV-producenter inte bara vid reklamavbrott, utan också från ett avsnitt till nästa samt från en säsong till nästa. - Det är otvivelaktigt att rättighetshavarna bakom Påtaglig fara inte har blivit kränkta av de aktuella annonsavbrotten och att målet endast gäller om avbrotten ska anses ha kränkt filmens integritet och värde. Granskningsnämnden och kammarrätten utgår från att bedömningen av om en kränkning ska anses ha ägt rum ska grunda sig på hur TV-tittarna uppfattar en film och att upphovsmännens inställning inte ska tillmätas någon betydelse. Denna uppfattning saknar dock stöd i förarbetena eller EU-direktivet. Det är inte rimligt att TV-publikens eventuella uppfattning av ett annonsavbrott ska väga tyngre än upphovsmännens uttalade inställning till samma annonsavbrott.

Granskningsnämnden bestred ändring och anförde bl.a. följande. Ett annonsavbrott ska inplaceras på sådant sätt att avbrottet inte kränker programmets integritet och värde eller rättighetshavarnas rättigheter. Enligt TV4:s uppfattning är programmets upphovsmän bäst lämpade att avgöra om ett programs integritet och värde har kränkts. Med detta synsätt skulle det vara möjligt att genom avtal med upphovsmännen kringgå den bestämmelse som ska skydda konsumenterna från störande reklamavbrott. En sådan tolkning är inte förenlig med bestämmelsens syfte. Bestämmelserna om reklamavbrott är i huvudsak inriktade på att ta tillvara konsumenternas intressen som TV-tittare. Det ifrågavarande avbrottet är ett typexempel på ett fall där avbrott för annonser inte får ske. I dramer kan avbrott exempelvis göras vid scenförändringar eller markant avvikelse i handlingen (prop. 2001/02:82 s.

15). Ett avbrott för annonser som sker i samma scen, direkt efter att dramatiken stegrats, kan däremot inte betraktas som ett naturligt avbrott i programmets kontinuitet. Det måste därför utgöra en kränkning av programmets integritet och värde, oavsett om upphovsmännen till just denna film inte har något att invända mot avbrottet i fråga. - Det svenska TV-utbudet består bl.a. av svenska kanaler (t.ex. SVT1, SVT2 och TV4) och brittiska kanaler (t.ex. TV3, Kanal 5, TV6 och TV8). Det brittiska regelverket för TV-sändningar bygger, liksom det svenska, på EU-direktiv. Varken tidigare eller nuvarande brittiska regler om placering av annonsavbrott tillåter s.k. cliffhangers.

Regeringsrätten (2010-02-17, Almgren, Kindlund, Hamberg, Knutsson, Stenman) yttrade: Skälen för Regeringsrättens avgörande. Enligt 7 kap. 7 § RTL ska annonser i TV-sändning sändas mellan programmen. Under förutsättning att villkoren i 7 a § uppfylls får annonser dock avbryta ett program om det sker på sådant sätt att - med hänsyn till naturliga pauser samt programmets sändningslängd och karaktär - varken programmets integritet och värde eller rättighetshavarnas rättigheter kränks.

I 7 kap. 7 a § RTL anges, såvitt nu är av intresse, att i spelfilmer och filmer som är gjorda för TV - utom TV-serier, lätta underhållningsprogram och dokumentärprogram - får annonser sändas om den programlagda sändningstiden överstiger 45 minuter. Annonser får sändas en gång för varje hel period om 45 minuter. Om den programlagda sändningstiden är minst 20 minuter längre än två eller flera fullständiga perioder om 45 minuter får annonser sändas ytterligare en gång.

Ovan angivna bestämmelser i RTL motsvarar i sak innehållet i artikel 11.1 och 11.3 i rådets direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television i dess lydelse enligt direktiv 97/36/EG. - Direktivet syftar bl.a. till att ge ett välavvägt skydd för programföretagens intressen å ena sidan och intressena hos TV-tittarna å andra sidan, se punkt 62 i EU-domstolens dom i mål C-245/01 (RTL Television).

Av förarbetena till 7 kap. 7 § RTL framgår bl.a. följande (prop. 2001/02:82 s. 13-15). De aktuella reglerna syftar till att undvika onödigt långa avbrott samtidigt som hänsyn ska tas till var i programmen det är lämpligt att bryta för annonser. Annonserna bör sättas in där det även utan avbrott för annonser skulle ha skett ett avbrott i programmets kontinuitet. I dramer kan detta exempelvis ske vid scenförändringar eller markanta avvikelser i handlingen. I dokumentär- eller diskussionsprogram antingen när programmet byter ämne, när nya deltagare i en diskussion introduceras eller, om programmet är direktsänt, i slutet av filmade inlägg. I musikprogram kan det ske när ett verk har avslutats. I lätta underhållningsprogram när en scen eller sekvens avslutas och i tävlingsprogram när en ny deltagare introduceras.

TV4 gör gällande att frågan om programmets integritet och värde inte kan avgöras utan att rättighetshavarnas rättigheter beaktas i betydande grad. Bestämmelsen i 7 kap. 7 § RTL innebär emellertid att bedömningen av annonsavbrotten ska ske enligt två separata grunder, dels programmets integritet och värde, dels rättighetshavarnas rättigheter. I målet är endast den första grunden i fråga. Regeringsrätten vill inte utesluta att rättighetshavarnas rättigheter kan vara av intresse att beakta när frågan om det skett en kränkning av programmets integritet och värde bedöms. I målet saknas emellertid upplysningar om vilka bevekelsegrunder som har föranlett rättighetshavarna att godkänna det aktuella annonsavbrottet.

Annonsavbrottet har placerats i en pågående scen i direkt anslutning till den mest dramatiska delen av scenen. Avbrottet sker således inte vid en scenförändring eller markant avvikelse i handlingen och innebär ett avbrott i programmets kontinuitet. Avbrottet har således inte placerats på ett sådant

sätt som överensstämmer med de intentioner som uttrycks i lagtexten och det bakomliggande direktivet. Enligt Regeringsrättens uppfattning kan avbrottet inte anses ha placerats på ett sådant ställe där det var lämpligt att bryta för annonser. TV 4 har således brutit mot den aktuella bestämmelsen i RTL.

Vad avser frågan om särskild avgift finner Regeringsrätten inte skäl att sätta ned det av kammarrätten bestämda beloppet om 25 000 kr.

Regeringsrättens avgörande. Regeringsrätten avslår överklagandet.

Föredraget 2010-01-27, föredragande Hofvander, målnummer 3267-06

Sökord: Radio- och TV-lagen; EG-rätt/EU-rätt, radio och TV-lagstiftning

Litteratur:
